

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ
A CIRCUMSCRIPTIEI ARAD ♦ (ARAD-BIHOR-HUNEDOARA)
APARE LA 1 ȘI 15 A LUNEI.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No 4
Palatul Domeniilor

Redactor responsabil:
Ing. Agr. Insp. NICOLAE POPESCU
Secretarul Camerei de Agricultură

Abonamente:
Pentru Circumscripție, pe un an Lei 50.—
Pentru alte județe, pe un an . . . 100.—

CUPRINSUL:

	Pag.		Pag.
1. Concurs pentru grâu	171	Soc. Apicole Arădana	179
2. Recolta grâului	172	8. Apel, către stuparii din județele Arad, Bihor și Hunedoara	181
3. Mersul vremii în anul 1933	172	9. Înștiințare	181
4. Grâul „Odvoș 241” și „Bankut 1201”	174	10. Întrebări și răspunsuri	181
5. Altoirea în oculație cu ochiu dormind	175	11. Oferte	182
6. Folosința sărei în hrănirea animalelor	178	12. Aviz, agricultorilor din jud. Bihor	182
Pagina stuparului:			
7. Adunarea generală a stuparilor, membri ai			

Concurs pentru grâu.

Camera de Agricultură Circumscripția Arad a hotărât ca, să deschidă un concurs pentru grâul din recolta 1934.

Sunt rugați să participe la acest concurs toți agricultorii din circumscripție, mari, mijlocii și mici din județele Arad, Bihor și Hunedoara, cu grânele lor de orice soi, însă recoltate pe pământul lucrat în regie proprie (holdele lucrate cu vitele lor proprii).

Scopul urmărit este a se constata care sunt cele mai valoroase grâne în circumscripție, unde se află acele grâne și, cine este cultivatorul. Toate acestea sunt de mare importanță pentru întocmirea lucrărilor viitoare ale Camerei, în legătură cu acțiunea pentru îmbunătățirea grânelor din circumscripție.

Probele de 2 kgr. vor fi examinate în laboratorul Camerei după metoda de apreciere, întrebuintată la noi în țară și în străinătate.

După terminarea lucrărilor de examinare, se vor expune probele de grâu în cadrele unei expoziții ambulante, în cele mai de seamă centre ale circumscripției, ba chiar și în alte părți ale țării sau străinătate.

Astfel vom avea ocaziune să prezintăm cumpărătorilor din țară și străinătate grânele noastre pentru a le recăștiga locul lor de cuviință din trecut.

Va avea acest concurs și scopul de a se prezenta producătorilor de grâu, ba chiar și întregii populațiuni din circumscripție, rezultatele ce se pot obține printr'o muncă bine chibzuită și sânguincioasă.

Se vor putea convinge toți vizitatorii agricultori dacă au ajuns ei la înălțimea recerută unui gospodar bun și priceput sau, vor fi îndemnați de cele văzute, să facă eforturi înspre câștigarea cunoștințelor necesare și perfecționare în muncă, pentru ca să ajungă pe ce înaintați.

Grânele expuse mai valoroase vor fi premiate în bani, unelte agricole de valoare și diplome de încurajare, atât din partea Camerei cât și a autorităților și particularilor, cari vor să contribuie la ridicarea acestei manifestații importante pentru viața noastră agricolă, — prima în felul ei în țară.

În numărul viitor al Buletinului vor fi comunicate toate amănuntele referitor la concurs. Rugăm a răspândi vestea și până atunci între agricultori.

Astfel de concursuri, expoziții se vor aranja din partea Circumscripției rând pe rând și în privința celorlalte produse agricole: fructe legume, flori, vin, produse animale, etc.

Secretariat.

Recolta grâului

De Ing. Agr. Insp. Nicolae Popescu

În anul acesta a sosit ziua secerişului cu 11 zile înainte de Sf. Petru, care este la noi de obicei termenul pentru începerea secerişului de grâu. Astfel secerişul grâului îl putem considera ca terminat, cu puține excepții, neimportante, din regiunile deluroase, dovada: bonbonitul mașinelor de treerat de pretutindeni.

În ce privește crucile de grâu de pe holdele secerate, acestea sunt peste tot sub numărul normal obișnuit, dar în schimb conținutul snopilor în boabe este foarte satisfăcător.

După informațiile culese o cruce de 18 snopi, conține, dela 30—48 Kgr. boabe, iar din mașina de treerat grâul curge curat, fără corpuri străine. Din puținele examinări ce s'au putut executa până în prezent în laboratorul Camerei, s'a constatat că, grâul din anul acesta are un conținut de gluten bun, atât cantitativ cât și calitativ.

Avem agricultori mici și mari, a căror fețe înfrizate s'au înveselit după treeratul grâului, mândrindu-se cu o recoltă de 8—14 mm grâu superior per jug. cad.; dar aceștia sunt acei puțini, cari nu numai că sunt sânguincioși, pricepuți și adevărați agricultori, dar se pot numi și măestri în meseria lor. Restul, cîmpaci în meserie, care au făcut economii la folosința plugului, la animalele de tracțiune, care nu au dat semințelor ameliorate și perfect curățite nici o importanță, aceștia au o recoltă foarte slabă.

Luând în considerare că majoritatea agricultorilor noștri, peste întreaga țară, se compune din cei din urmă amănliți, vom avea în anul acesta o recoltă cantitativ foarte inferioară și astfel puțină speranță de a avea grâu pentru export.

Neavând stocuri pentru export, prețul grâului nu va fi influențat de prețurile mondiale și astfel este posibilitatea dată pentru fixarea unui preț minimal și susținerea lui.

S'a cetit în ziarele din țară că Guvernul intenționează a fixa prețul minimal al grâului la Lei 500, ce ar satisface interesele atât a producătorilor cât și a consumatorilor, dar publicarea deciziei Ministeriale întârzie.

Agricultorii neorientați și, mai ales aceia cari au nevoie de bani, aruncă după seceriș cantități considerabile de grâu pe piață. De conjuctura favorabilă se va folosi garda comercianților și morarilor organizați, cari vor micșora prețul, pentru a vinde toamna și iarna cantitățile cumpărate, în formă de grâu sau făină, cu prețuri simțitor urcate.

Noi suntem o țară de mici agricultori. Neorganizați fiind, trebuie să apelăm la sprijinul Statului, ca munca noastră să nu fie speculată.

Nu ar fi oare cu puțință să-și plătească agricultorul impozitele sale în grâu sau, având Statul pentru armată nevoie de considerabile cantități de grâu, nu ar fi cu puțință să se facă acum, în timpul cel mai critic, pentru valorificarea grâului, cumpărări cu prețuri, cari ar atinge pe acel minimal, care îl găsește Statul corespunzător?

Oarecare încurajare și sprijin sunt necesare și, agricultorul se va reține încât posibil dela vânzare, ceea ce va aduce după sine o îmbunătățire a prețului, pentru un produs agricol, cantitativ nereușit, suficient numai pentru consumul intern, valoarea lui reală înfrînd astfel numai în buzunarul agricultorului, care a muncit pentru el produce.

Mersul vremii în anul 1933

de Ing. Agr. V. Soica.

Cunoașterea mersului vremii de agricultor are mare însemnătate. Ocupațiunea sa se desfășoară în mijlocul naturii, sub influența (înfrâurirea) factorilor naturali, pe cari nu-i poate supune sau înblânzi, ci cel mult să li se acomodeze, adică să se dea după ei.

Cunoașterea mersului vremii într-o regiune, dă puțința agricultorului să-și orânduiească în așa fel culturile, încât în împrejurările date, să obțină rezultatele cele mai favorabile (feloasele cele mai mari). Cunoașterea mersului vremii pe o perioadă de mai mulți ani, ne dă posibilitatea (puțința) de a cunoaște mersul normal al vremii din acea regiune.

Viața plantelor se petrece în regiuni cu climă deosebită. Nu poți aduce o plantă care se desvolaltă, spre pildă, în climatul dela equator (mijlocul pământului), în climatul temperat dela noi. Dar chiar în ace-

laș climat și cu aceleași plante, cunoașterea vremii ne dă posibilitatea de a face o agricultură mai rațională și în acelaș timp mai rentabilă.

Vom da mai jos temperatura (gradul de răceală sau de căldură) și precipitațiunile atmosferice (apa căzută din aer) în cursul anului 1933, înregistrate (tre-cute în foile de observație) de Stațiunile Meteorologice.

Prin Stațiuni Meteorologice se înțeleg localuri înzestrate cu diferite aparate măsurătoare a mersului vremii, cum ar fi de exemplu pluviometrul-măsurător a cantității de apă căzută, termometru-măsurător al temperaturii, etc. Stațiuni de acestea a înființat Camera de Agricultură în mai multe puncte în județ. Stațiunile sunt în așa fel situate, încât se află în regiunea de șes și de coline (regiunea cu dealuri) a județului. Și anume:

In regiunea de șes:

Comună	Observator
1. Ceala	Pepiniera Statului
2. Chișineu-Criș	Regiunea Agricolă
3. Cermeiu	St. Holländer
4. Guttenbrun	I. Herschaft
5. Rovine	Școala de Economie casnică
6. Șimandul de jos	N. Takácsy
7. Pâncota	I. Unterweger
8. Șofronea	L. Purgli
9. Socodor	P. Corobanu

In regiunea de coline:

Comuna	Observator
1. Dud-Domeniu	Oscar Riebling
2. Hălmagiu	Ocolul Silvic
3. Ineu	Reg. Agricolă
4. Mănerău	E. Kandler
5. Miniș	Școala Viticolă
6. Odvoș	Dr. C. Konopi
7. Săvârșin	T. Petruți
8. Tauț	A. Beierlein
9. Vărădia Murăș	A. Pfeilmeier
10. Bărzava	Ocolul Silvic
11. Șebiș	Regiunea Agricolă

În total sunt 20 de Stațiuni. Datele înregistrate (trecute) zilnic se trimit lunar la Cameră, unde se centralizează (se adună dela toate stațiunile) și se calculează (socotește) mersul vremii. Dăm mai jos mediile lunare și anuale pe regiuni, ale precipitațiunilor și temperaturilor dela aceste stațiuni.

In regiunea de șes:

Lunile	Precipitațiuni în mm.:	Temperatura în gr. C.:
1. Ianuarie	14,6	-0,9
2. Februarie	22,4	1,8
3. Martie	36,0	7,2
4. Aprilie	59,6	9,0
5. Mai	77,7	16,6
6. Iunie	81,0	18,1
1. Iulie	42,4	23,4
8. August	54,9	21,9
9. Septembrie	18,7	17,2
10. Octombrie	46,2	13,6
11. Noembrie	37,5	8,2
12. Decembrie	29,0	-4,6

In regiunea de coline

Lunile:	Precipitațiuni în mm.:	Temperatura în gr. C.
1. Ianuarie	49,5	-2,1
2. Februarie	71,9	1,6
3. Martie	42,1	6,0
4. Aprilie	91,3	8,2
5. Mai	75,1	15,0

6. Iunie	98,2	17,7
7. Iulie	38,8	21,2
8. August	62,5	20,0
9. Septembrie	33,2	16,5
10. Octombrie	67,6	13,1
11. Noembrie	45,8	7,7
12. Decembrie	34,2	-3,8

În regiunea de șes, media anuală a temperaturii a fost de 10,7 grade Celsius. Temperatura cea mai joasă a fost în luna Decembrie, de -4,6 grade Celsius (minus). Temperatura cea mai ridicată a fost în luna Iulie, de 23,4 grade Celsius. Deci, extremele (marginale) scării de oscilație (de joc) a temperaturii, cuprind un interval de 28,0 grade Celsius. Trecurile dela un sezon (anotimp) la altul sunt dulci, fără oscilație (joc) bruscă. Pentru o explicație mai bună a gradelor de căldură și răceală, spunem că după scara Celsius de măsurare a temperaturii, apa îngheață la zero (0) grade și toate cifrele ce sunt însemnate cu linioară (-) înainte, reprezintă gradele sub zero (0), de exemplu (minus) -1, -2, -3, etc, adică gradele de frig, iar cifrele peste zero (0), reprezintă gradele de căldură, de exemplu 1, 2, 3, fără linioară, sau însemnate înainte cu plus (+).

Precipitațiunile atmosferice în cursul anului și pe sezoane (anotimpuri) au fost mai uniform repartizate (împărțite). Cantitatea de precipitațiuni (apă căzută) în regiune de șes a fost de 520 mm. (milimetrii). Un milimetru de ploaie înseamnă un litru de apă căzută pe suprafața de un m. p. (metru patrat).

Repartizarea (împărțirea) ploilor pe sezoane (anotimpuri) a fost următoarea:

În lunile Ianuarie și Februarie din sezonul de iarnă a fost de 37,0 mm.

În primăvară 173,0 mm.

În vară 178,0 mm.

În toamnă 102,0 mm.

În general anul nu a fost secetos. Cantitatea de apă căzută a fost suficientă (indestulătoare) obținerii unei recolte mai superioare.

Constatăm din datele de mai sus că, cantitatea cea mai mare de apă a căzut în sezonul de vară, când temperatura e mai ridicată. Deci și pierderile apei prin evaporare sunt mai mari tot în acest anotimp. Din aceasta putem constata ce însemnătate are lucrarea rațională a pământului. Pământul lucrat rău, fără ogoare, fără întoarcerea miriștelor, etc. nu poate înmagazina apa căzută în sezonul de vară, pentru că nu poate intra mai repede în pământ și astfel stând deasupra mai mult timp, în arșița soarelui, se evaporă din nou în aer.

În regiunea de coline (dealuri) se constată că media (mijocia) anuală a temperaturii e mai scăzută de 10 grade Celsius. Temperatura variază (se schimbă) în cursul anului între minus -3,8 grade Celsius în

luna Decembrie și plus (+) 21,2 grade Celsius în luna Iulie.

Oscilațiunile (jocul) temperaturii sunt și mai calme decât la șes.

Intervalul de oscilație a temperaturii este de 25,0 grade Celsius.

Temperatura cea mai scăzută în timpul anului este în luna Decembrie, de -3,8 grade Celsius (la șes de -4,6 grade Celsius). În șes vremea e întotdeauna mai aspră decât la coline.

Media anuală de precipitațiuni în regiunea de coline e de 710,2 mm. Cantitatea de apă căzută e mai mare. Regiunea cuprinde păduri și situația e la un nivel mai ridicat. De aci se poate vedea însemnătatea pădurilor pentru atracția ploilor.

Repartizate pe sezoane, precipitațiunile se prezintă în felul următor:

În Ianuarie și Februarie din sezonul de iarnă 121,4 mm.

Primăvara 208,5 mm.

Vara 199,5 mm.

Toamna 146,6 mm.

Produsul muncii agricole atârână foarte mult de vreme. În acelaș timp depinde și de tehnica agricolă, care trebuie să fie cât mai perfecționată, pe lângă felul cum știe agricultorul să se acomodeze vremii. Un exemplu, ca în anul curent cu seceta, ne poate lămuri și mai bine asupra acestui adevăr. Culturile în pământuri bine pregătite au rezistat mai ușor la secetă, decât altele în pământuri rău lucrate.

Puțini au fost aceia cari semănând porumburile în ogoare de toamnă, cu semântă bună și cercetată în ceea ce privește încolțirea, n'au fost siliți ca să-l samene a doua oră. Acei cari nu au lucrat așa, pe lângă că au câștigat cu greu sămânță bună, din cauza pământurilor rău lucrate au fost siliți să samene din nou, chiar în luna Iulie.

Grâul „Odvoș 241” și „Bankut 1201”

de Ing. Agr. Insp. Nic. Popescu.

Camera de Agricultură a Județului Arad s'a ocupat din anul 1927 cu rezolvirea problemei grâului.

Anume, a făcut o sumedenie de încercări la agricultorii mari și mici din județ, pentru a stabili că din cele multe soiuri de grâu ameliorat (nobilitate) cari vor fi cele mai bune pentru ținuturile noastre.

S'au început încercările cu 15 soiuri, din care au fost lăpdate an de an acele, care nu au coreșpus scopului urmărit. În anul 1931 observațiunile culese prin câmpurile de încercare, ni s'au întregit cu examinările din laboratorul camerei, prin care s'a stabilit în fine că, cele mai bune și mai potrivite soiuri de grâu pentru ținuturile noastre sunt varietățile: „Odvoș 241” și „Bankut 1201”.

Iată pentru ce s'au ales aceste soiuri. Ambele au o coacere foarte timpurie, au dovedit că sunt rezistente la rugină, au boabe roșii și oțeloase, de o greutate mare și de un conținut mare și bun de gluten (puterea de dospire). Paiul soiului „Odvoș 241” este mai fin, astfel mai puțin rezistent la cădere în schimb înfrățește bine. Soiul „Bankut 1201” are un pai tare și astfel este rezistent la cădere, dar înfrăește mai puțin. Rodul ambelor soiuri — pe lângă că sunt de o calitate foarte bună — este satisfăcător și în ceea ce privește cantitatea.

Din aceste 2 soiuri, în urma observărilor culese cu încercările făcute pe teren s'a recomandat agricultorilor: soiul „Odvoș 241” pentru pământuri mai puțin grase sau negunoite, iar „Bankut 1201” pentru pământuri mai grase.

Vestea acestor două soiuri s'a răspândit peste granițele județului Arad, venind în anul trecut să-și cumpere sămânță, prin Camerele lor de Agricultură,

sau direct, agricultorii județelor Timis-Torontal, Severin, Alba, Satu-Mare, Romanați, Târnava-Mică, Caliacra, Târgul-Jiu, Cernăuți, Mehedinți, Botoșani, Bihor, Sighișoara, Dolj, Cararaș, Buzău, Hunedoara, Sibiu și Ilfov.

După știrile primite și după cercetările făcute la fața locului și în anul curent, cu seceta mare ce iera, am constatat că, agricultorii sunt foarte mulțumiți cu aceste soiuri. Am avut ocaziune să auzim pe mulți agricultori care văzând soiurile „Odvoș 241” și „Bankut 1201” însămânțate la vecinii lor mai mulți ani de rând că, și ei se vor lăpăda de sămânța lor veche de grâu, sămânând pământul cu unul din cele 2 soiuri recomandate de Cameră.

Vin unii agricultori, ba chiar și instituțiuni de breslă, care spun că ei au aflat soiuri care dau în ani normali, fără rugină, secetă sau arșița soarelui, un rod mai mare ca „Odvoș 241” sau „Bankut 1201”.

Au deplină dreptate! Dar când li se pune însă întrebarea că: ce recoltă au avut ei în anul 1932, cu rugină, cu siguranță că vor răspunde că nu în fiecare an va fi rugină. Dar acela căroră grindina din timpul secerișului le'a nimicit recolta, din cauza că grâul lor târziu la coacere încă nu a putut să fie tăiat și adunat ce vor zice, când știu că „Odvoș 241” și „Bankut 1201” erau deja în cruci. Sau când sub arșița soarelui s'au strâns boabele de grâu necoapte a grânelor cu producția mare, pe când soiurile „Odvoș 241” și „Bankut 1201” erau salvate, fiind deja în cruci.

După acestea este de înțeles că pentru ce primim răspunsuri trăgănate la toate întrebările noastre ce punem în astfel de cazuri. Soiurile „Odvoș 241” și „Bankut 1201” le putem asemăna cu 2 cai care trag bine și

pe care te poți rezima atât în drumul cu praf cât și în cel cu noroi până'n dric.

Aceste 2 soiuri nu au dat până'n prezent greș, lor nu s'a putut încă aplica proverbul „Odată hui, odată nui”. Poate că nu vor umplea ca cele nesigure în unii ani magazia până la acoperiș, dar agricultorii, care au cultivat „Odvoș 241” și „Bankut 1201” au avut totdeauna grâu de calitate, chiar și atunci când alții nu aveau la bună cale nici curături în magazia lor.

Grâul „Odvoș 241” și „Bankut 1201” sunt azi răspândite în multe județe din țară, în regiuni de șes și de deal, în regiuni secetoase și în cele cu ploi abundente.

Pentru a putea constata rezultatele obținute cu aceste soiuri în toate părțile țării, rugăm pe toți aceia, care au cultivat din aceste soiuri să comunice Camerei de Agricultură Circumscripția Arad, pentru „Buletinul Agricol” părerea lor despre aceste varietăți. Iar noi vom publica în Buletinul Camerei într-o rubrică specială conținutul tuturor scrisorilor sosite. Ar fi de

dor să primim, încât este posibil de la fiecare cultivator mic sau mare, de peste granițele județului Arad, care ne comunice părerea despre aceste soiuri și câte o mostră de 1,5 kgr. într'un săculeț, pentru a le putea face analiza în laboratorul Camerei, urmând ca rezultatul să fie la fel publicat în Buletin.

În ce privește soiul „Bankut 1201” amintesc că la expoziția internațională din Reghină, Canada, a fost aflat egal în valoare cu grâul renumit „Monttoba”. La concursul ținut în anul 1933 în Viena, a fost una probă Austro-Bankut 1201 calificată ca cea mai de valoare, obținând totodată acest soi 14 premii cl. I, 8 premii cl. II și 8 premii cl. III.

În Ungaria „Bankut 1201” împreună cu alte 3 soiuri este calificat ca cel mai bun grâu din toate punctele de vedere.

Cât despre soiul „Odvoș 241” creat de către Dl. Dr. Coloman Konopi, Odvoș Jud. Arad observ că, Institutul de Cercetări Agronomice al României l'a declarat ca unul d'între primele din țară.

Altoirea în oculație cu ochiu dormind.

de *Petre Truța* Conducător-agronom.

Această metodă de altoire se face acum dela mijlocul lunii Iulie și până către sfârșitul lunii Septemvrie.

Înainte de a arăta felul cum se procedează la această altoire, este bine să vedem ce se înțelege prin cuvântul «altoire», care este altoiul și port-altoiul, cu ce scop se face altoirea și ce condițiuni trebuie să îndeplinească această lucrare pentru a obține cele mai bune rezultate.

Altoirea este o lucrare care se cunoaște din cele mai vechi timpuri și își are rostul mai mult în pomicultură. Cultura pomilor fructiferi, fără altoire, nici nu se poate închipui.

Operațiunea altoitului constă dintr'o ramură sau un mugure de ramură nobilă numită altoiu (ramura de altoit) și dintr'un pomișor de obicei sălbatic, numit port-altoi sau subiect (pomișorul care trebuie altoit).

Mai putem spune că altoirea, este punerea unei bucăți de ramură numită «altoiu» pe altă plantă numită «port-altoi» în așa condițiuni ca altoiul cu port-altoiul să se unească și să poată viețui.

Unirea altoiului cu a port-altoiului, dă naștere la un pom în toate asemănător cu pomul dela care s'a luat altoiul. După cum vedem, altoirea este un mijloc de înmulțire artificială, prin care transformăm pomii sălbateci, în pomi cu fructe bune, obținând aceste soiuri de fructe pe care le dorim.

Trebuie să știm că numai prin altoire putem înmulți și păstra soiurile bune de fructe cu toate însușirile lor ca: rodire, gust, aromă etc.

Foloasele altoirei sunt multe: astfel avem puțința ca dintr'un pom sălbatic, fără valoare, să facem unul nobil care merită să fie îngrijit.

Prin altoire putem cultiva unele terenuri cu anumiți pomi care altfel n'ar reuși de ex: persecul altoit pe prun, crește bine și în pământurile mai umede și reci, știut, fiind că persecul reușește numai la deal, iar părul nu crește în pământurile cu prea mult var, dar altoit pe păducel (gherghinar), crește destul de bine.

Tot prin altoire putem crește pomi de diferite mărimi și diferite forme de ex: mărul altoit pe măr sălbatic, crește înalt de 6—8 m., iar altoit pe măr paradis, crește mult mai mic 2—3 m. și care este recomandabil pentru diferite forme de cordoane și palmete.

Reîntinerirea pomilor bătrâni se face tot datorită altoirei; de asemenea grăbirea rodirei, înlocuirea ramurilor rupte etc. se fac tot prin altoire.

Modurile de altoire sunt foarte numeroase — aproape 200. — Dintre acestea mai întrebuițate sunt: altoirea engleză (copulație), altoirea în despicătură, altoirea în triangulație, altoirea sub coaje, altoirea prin apropiere și altoirea în oculație.

Toate aceste feluri de altoiri se fac în timpul când pomii sunt în vegetație, adică din luna Aprilie și până la sfârșitul lui Septemvrie. De obicei, aceste altoiri dau rezultate bune numai primăvara în luna Aprilie și Mai, afară de altoirea în oculație și anume cu ochiu dormind, care se face, începând cu luna Iulie până la sfârșitul lui Septemvrie și despre care v'oi vorbi în acest articol.

Ori care ar fi modul de altoire, întrebuițat, pentru a avea rezultate bune, trebuie să ținem seamă de următoarele principii:

1. Rudenia dintre altoiu și portaltoiu, să fie cât mai apropiată. Nu putem să altoim măr pe păr, prun pe cireș sau invers. Deci trebuie să știm că fiecare

pom fructifer merge pe anumiți port-altoi, și nu cum cred uni neștiutori, că poți să altoești cum vrei, și la întâmplare.

Pentru a fi mai bine lămurit, dau un tablou cu speciile de pomi fructiferi pe ce anume port-altoi se pot altoi:

Nr. crt.	Pomul nobil dela care s'a luat altoiul:	Pomul sălbatic [portaltoiu] care trebuie altoit:
1	Prunul	Corcoduș (Mirobolan), Prun obicinuit, Prun Sf. Julien, Prun Marian, Porumbar.
2	Caisul	Cais (Zarzăr), Corcoduș (Mirobolan), Prun, Migdal.
3	Persecul	Migdal, Persic, Prun Sf. Julien, Corcoduș.
4	Migdalul	Migdal sălbatic, Corcoduș, Prun Sf. Julien, Persec.
5	Ciresul	Cireș sălbatec, Cireș nobil, Vișin turcesc (Mahaleb).
6	Vișinul	Vișin sălbatec, Vișin turcesc, Cireș.
7	Părul	Păr sălbatic, Gutui, Păducel (Gherghinar)
8	Mărul	Măr sălbatic, Măr doucin, Măr paradis.
9	Gutuiul	Gutui sălbatic, Păducel.
10	Mosmonul	Păducel, Gutui, Păr (foarte rar).
11	Nucul	Nu cere altoire. Se reproduce din semințe.

Ca altoirea să reușească, trebuie neapărat să ținem seamă de acest tabel.

2. Trebuie să avem în vedere timpul și puterea de vegetație a diferitelor specii de pueți. Adeacă când începe vegetația (curgerea sevei) la pomii care trebuie altoiți și când se oprește. Altoirea reușește atunci când seva circula abundant, iar coaja altoiului și a port-altoiului se desprinde cu ușurință. Altoirea se va începe cu pueții ce-și pierd seva mai repede. Incepem cu perii pădureți și prunii (Sf. Julien), apoi cireșii, zarzării (caisii), corcodușii, vișinii, merii, vișinii turcești și la urmă migdalii și persecii.

3. Suprapunerea altoiului să se facă bine pe port-altoi, în așa fel, ca stratul de celule al portaltoiului să vină față în față cu stratul de celule al altoiului, pentru-ca seva (sucul) să poată trece ușor dela portaltoiu la altoiu, căci numai datorită acesteia, prinderea este sigură.

4. Taieturile dela altoiu și port-altoi, să fie bine făcute cu un briceag special ce taie ca briciul și

să fie în așa fel făcute, ca altoiul să se lipească perfect de bine pe port-altoi.

5. Timpul să fie potrivit altoirei. Un timp noros și liniștit este cel mai bun pentru altoit. Când timpul este ploios și rece și când bate vântul, nu este bine a se altoi; asemenea în zilele prea călduroase.

6. Locul altoit să fie bine legat pentru ca să nu intre razele soarelui, nici umezeala.

7. Port-altoii să fie viguroși și sănătoși.

8. Rămurelele altoi să fie de un an și recoltate de pe pomi sănătoși și nu prea bătrâni. Ochii ramurei altoi, să fie bine formați. Se întrebuițează numai ochii dela mijlocul ramurei, cei dela bază și dela vârf se înlătură, fiind nedesvoltați și cruzi.

9. Altoitorul să fie îndemânatic — să aibă practică în această lucrare a altoitului. Trebuie știut, că operațiunea altoitului este foarte grea și nu se poate învăța decât numai în practică.

Cunoscând toate aceste principii de o absolută importanță, putem trece la descrierea altoirei în ocu-

lație care, este cea mai întrebuințată, fiind ușoară și la aceasta nu se întrebuințează ceară de altoit. Altoirea în oculație este de două feluri: cu ochiu crescând și cu ochiu dormind. Ambele altoiri se procedează la fel, cu deosebire, că cea cu ochiu crescând se face primăvara în Aprilie-Mai și ochiul (mugurele crește în acelaș an, iar cea de a doua în ochiu dormind se face acum dela mijlocul lunii Iulie și până la sfârșitul lunii Septemvrie, iar mugurele stă în stare adormită până în primăvara următoare când v-a începe să crească.

Altoirea în oculație cu ochiu crescând se întrebuințează foarte rar în pomicultură — se întrebuințează mai mult la trandafiri.

Cea mai preferabilă, este altoirea în oculație cu ochiu dormind, fiind ușoară și rezultatele foarte bune.

La această altoire se pot întrebuința port-altoi de diferite grosimi, însă cei mai buni sunt cei de un an și de grosimea unui creon; să nu fie mai subțire ca o pană de gâscă. Până în momentul altoirii, port-altoi să fie bine îngrijiiți, iar cu o lună de zile înainte de a se altoi, se curăță de toți lăstarii dați din suprafața pământului pentru ca operația să se poată face mai ușor. Tot acum este bine să se mai scurteze din ramurile celor desvoldați prea puternic.

Ramurile altoi trebuie să fie din aceeaș vară, iar recoltarea lor se face în timpul întrebuințării. Rămurelelor recoltate li-se tăie imediat frunzele, păstrând din codița frunzelor numai 6-7 mm.

Înlăturarea frunzelor de pe rămurelele altoi se face pentru a împiedeca veștejirea lor, iar păstrarea unei părți din codița frunzelor are scopul ca introducerea ochiului altoiu să se facă mai ușor în tăietura port-altoiului.

Aceste ramuri altoi cărora li-s-au înlăturat frunzele, se păstrează tot timpul altoirii în niște cărpe ude sau mai bine în niște vase cu un strat de 3-4 cm. apă.

Odată ce altoii și port-altoi îi avem la dispoziție, începem cu operația altoitului care se face în modul următor: Mergem la fiecare port-altoi și dăm pământul la o parte pentru a putea altoi cât mai aproape de pământ. Se alege locul cel mai neted al port-altoiului și se șterge cu o cârpă ca să nu fie de praf.

Luăm ramura altoiu din vasul cu apă și facem scoaterea ochiului cu briceagul de oculat fig. 1 sau

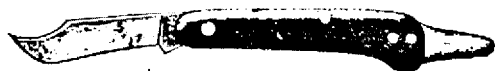

Fig. 1

cu briceagul de copulat fig. 2. Scoaterea ochiului se

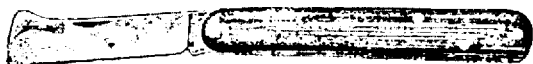

Fig. 2

face, ca în figura 3, adevă, ținând ramura altoiu în

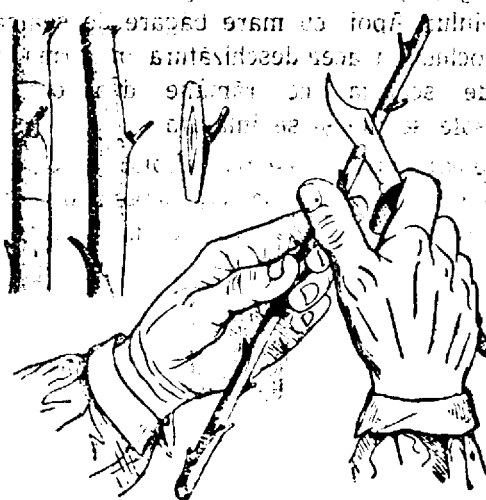

Fig. 3

mâna stângă cu vârful în sus, sprijinind-o cu degetul arătător, iar în mâna dreaptă ținem briceagul și tragem deasupra ochiului în jos pe sub coaje în așa fel, ca ochiul să aibă o bucată de coaje atât deasupra cât și dedesuptul mugurelui. Lungimea totală a ochiului cu scoarță cu tot să nu fie mai mică de 2-3 cm. Ochiul se v'a scoate în așa fel, ca să prezinte foarte puțin lemn sub coaje.

Ochiul scos fără lemn, sau cu lemn prea mult nu este bun și se v-a înlătura.

După ce ochiul s'a scos se face port-altoiului o tăietură transversală și dela mijlocul acesteia în jos, se face una perpendiculară (longitudinală), căpătând o tăietură în formă de T fig. 4 și cu ajutorul spatulei

Fig. 4

dela briceagul de oculat sau cu ajutorul vârfului dela briceagul de copulat, se dă coaja în lături, atât în dreapta, cât și în stânga tăieturei perpendiculare (longitudinale) ca în fig. 5. Desfacerea coajei se face

Fig. 5

că mare grijă pentru a nu atinge lemnul de subcoaja port-altoiului. Apoi cu mare băgare de seamă se introduce ochiul în acea deschizătură în formă de T, iar restul de scoarță ce rămâne deasupra tăeturei transversale se taie și se îndalătură.

Imediat după ce s'a pus altoiul la port-altoi, se leagă cu rafie, lână toarsă sau cu bumbac. Legatul se face ca în fig. 6; legătura să fie bine făcută, ca

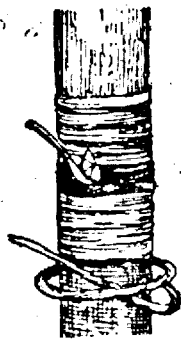

Fig. 6

umezeala și razele soarelui să nu poată intra la altoi

căci se usucă, dar să nu fie legat prea strâns, pentru a nu zugruma altoiul.

Altoiul trebuie să se facă cât mai repede — nu trebuie pierdut timp, căci prinderea v'a fi mică.

Cu cât operațiunea altoitului se face mai repede, cu atât reușița este mai bună. Un bun altoitor poate face 60 de altoi pe oră, iar cu un ajutor pentru legat face încă odată atât.

După un interval de 8-10 zile, altoiul prins se cunoaște prin aceea, că pețiolul (codița) altoiului se îngălbenesc puțin și la o mică atingere cu degetul cade jos.

La trei săptămâni dela data altoirei, se poate face deslegarea altoilor pentru a evita sugrumarea lor, iar pueții neprinși se altoesc din nou.

Pomii altoiți se țin curați de burueni și se prășesc, iar în timpul iernii sau primăvara de timpuriu, adică înainte de a începe vegetația, se retează pomii port-altoi la 10-12 cm. deasupra punctului de altoire. Această lucrare se cunoaște sub numele de lăsarea cepilor și acești cepi servesc la legarea lăstarilor nobili ce v'or da din altoiu.

Folosința sărei la hrănirea animalelor.

Ing. Agr. Insp. Nic Popescu.

Toți agricultorii folosesc și sarea la hrănirea animalelor, dar modul, cantitatea care se dă este adeseori aplicată greșit.

Ce înseamnă sarea pentru animale? S'a constatat printr'o sumedenie de încercări, că sarea nu are de fapt un conținut nutritiv, adică din sarea mâncată, animalele nu se îngrășă, nu pun carne pe ele, nu produc lapte, lână, și nu se întăresc oasele sau cresc unghiile etc.

Dar s'a constatat, că pe lângă toate acestea o anumită cantitate este necesară hranei, pentru ca să fie mâncată cu plăcere.

Despre aceasta s'a putut convinge fiecare agricultor că pentru a hrăni pleavă, paie tocate sau chiar nutrețuri puțin stricate etc., adică nutrețuri mai puțin plăcute animalelor, în cât le udăm cu apă sărată, vor fi mâncate cu poftă.

Precum folosința sărei în cantități prescrise influențează în mod favorabil chiar și mistuirea, tot așa aceasta, aplicată în cantități prea mari strică stomacul animalelor și, acestea suferă de diaree (rupere de foale.)

Ca și unul care am trăit în mijlocul populației, am avut ocaziunea de a mă convinge ce greșeli fac agricultorii noștri la folosirea sărei pentru hrana animalelor.

Vara când animalele sunt la pășune, agricultorul pleacă în fiecare săptămână pe pășunea îndepărtată cu o cantitate oarecare de sare și în cele mai

multe cazuri cu un săculeț de tărăță și cu trocul (albia) subsuoară. Adică vitele lui nu primesc decât o singură dată pe săptămână sare, dată în albie, amestecată cu tărăță sau turnată fără aceasta în vită.

Ce am zice noi dacă nevestele noastre ne-ar da toată cantitatea de sare ce o obicinuiesc ele a o folosi pe o întreagă săptămână, în mâncarea dintr'o singură zi. Odată ne-am plângeră, că mâncarea nu este bună, căci nu este sărată, iar în ziua cu sare nu am înghiți nici mâncarea cea mai plăcută nouă, căci ar fi peste măsură de sărată.

Omul și animalele sunt ființe cari la fel cresc, se înmulțesc, se mișcă și se hrănesc; se deosebesc unul de altul prin forma trupului, dar mai ales prin aceea, că animalul nu se poate gândi cu capul lui cel mare, iar omului i-a dat Dumnezeu minte, pentru a se putea cugeta. Astfel precum omului așa nici animalului nu-i convine să primească 6 zile hrană nesărată și numai o singură zi hrană sărată. Și el dorește zi de zi sarea necesară. Este deci bine ca în timpul pășunatului, păstorului să-i fie încredințată zdrobirea de sare cumpărată de toți proprietarii de vite împreună și, să fie zdrobul de sare pus la locul de popas într'o lădiță pe un stâlpișor. Aici poate fiecare vită să-și lingă cantitatea necesară de sare zi de zi.

Tot așa se fac greșeli și în grajd, ca — ce este mai bine de altcum — să se pună zdrobul de sare în iesle, de unde se poate muta zilnic dela un animal la altul. Inșă folosința cea mai bună a

sarei este aceea, când presărăm la fiecare mâncare hrana cu cantitatea necesară de sare. Astfel nu va mânca animalul nici când prea multă sau prea puțină sare, ce poate să aducă după sine neregularități în viața sa. Prin diferitele încercări ale oamenilor de știință s'a constatat câtă sare are agricultorul nevoie să amestece în hrana vitelor pentru a le îndeplini cerințele.

Aceste cantități sunt următoarele: 1000 gr. = 1 kgr

1 cal	după mărime	10-20 gr. adecă	50-100 cai	1 kgr. pe zi
1 bou	"	30-50 "	20-30 boi	1 " "
1 vacă	"	20-30 "	30-50 vaci	1 " "
1 oaie	"	2-6 "	200-500 viței	1 " "
1 porc	"	2-10 "	100-300 porci	1 " "
1 capră	"	10 "	1000 capre	1 " "

PAGINA STUPARULUI

Inălțătoarea și însuflețita întrunire a stuparilor din Jud. Arad.

Prima adunare ținută de societatea Apicolă Arădana întrece orice așteptare.

Ziua de 8 Iulie va rămâne zi sfântă pentru toți stuparii Județului Arad.

Insuflețirea care domnește între stuparii membri ai tinerei noastre societăți merită toată lauda.

Acela care cunoaște greutățile de azi ale țărânului, nu poate exprima în cuvinte cele simțite în momentul în care a văzut sala festivă a primăriei Municipiului Arad arhiplină.

La chemarea iubitului nostru președinte, au răspuns 200 membri, din 360, câți are în total societatea.

Cu traista de merinde pe spate, lăsând seceratul

Nu a rămas nici un colț al județului nereprezentat. Chiar și cele mai îndepărtate cătune și-au trimis pionierii apiculturii lor, ca să le reprezinte.

Ședința a fost deschisă la orele 10.30, de Dl. Președinte ing. agr. insp. N. Popescu, după ce a constatat prezența a 200 membri activi și numeroși oaspeți din jud. Arad și Hunedoara.

D-sa a arătat cum a luat naștere societatea Apicolă „ARĂDANA” și ce a realizat ea după un an de funcționare.

Bazele societății au fost puse la un curs apicol ținut de Camera de Agricultură, Secția Arad, în anul 1932, la Școala de viticultură din Miniș. La acest curs

Stuparii participanți la adunarea generală.

sau cositul început, au purces la drum lung, sacrificându-și cu plăcere ultimul ban, pentru dragostea de a petrece câteva ceasuri în mijlocul membrilor societății. Nu mai vorbim de oaspeții veniți din alte județe, atrași de curiozitatea ca să cunoască vraja care însuflețește membri noștri.

Am remarcat în rândurile participanților: ingineri agronomi, avocați, învățători, preoți, funcționari, meseriași și plugari. Aceștia din urmă au format marea majoritate și au dat săli un farmec deosebit.

au participat 36 auditori. De îndată după constituire, statutele societății au fost înaintate Tribunalului Arad, iar în vara anului 1933, societatea noastră a fost recunoscută persoană morală și juridică.

Dela această dată s'a început activitatea, așa că cei adunați la întrunirea de azi prăznesc scurgerea unui an de existență a acestei tinere societăți și trebuie să judece prin această priză de vedere realizările făcute.

Chiar dela început, Dl. Președinte a amintit că

societatea a lucrat sub patronajul Camerei de Agricultură, fără ajutorul căreia programul ar fi fost anevoios, dacă nu imposibil. S'a coordonat activitatea Societății, pentru raționalizarea și propaganda apicolă, cu a Camerei de Agricultură și astfel s'a ajuns la un rezultat care poate fi servit ca exemplu oricărei asociații sau societăți de apicultură, din țară, indiferent de vechimea ei.

N numărul membrilor activi se ridică până acum la 370. Este un fapt mult grăitor, care arată încrederea cu care privesc apicultorii societății noastre. A fost greu ca să o facem cunoscută. Acum când numele ei este fluturat pe buzele a 370 apicultori, suntem siguri că după un nou an de funcționare, numărul membrilor se va tripla. În legătură cu aceasta, Dl. Președinte mulțumește D-lui conferențiar George Saloș, care prin activitatea sa a purtat numele societății în 40 comune, în care a ținut 50 conferințe și demonstrațiuni practice și zece cursuri complete de apicultură.

Societatea a înființat o expoziție ambulantă pentru raționalizarea apiculturii, expoziție care a fost purtată prin comune, pentru exemplificări și demonstrațiuni practice. Această expoziție cuprinde 6 secții și anume: 1. Secția stupilor, 2. Secția creșterii mătilor, 3. Secția diferitelor aparate și materiale apicole, 4. Secția plantelor melifere, 5. Secția pentru propaganda consumului mierii și valorizarea produselor, 6. Secția didactică.

Societatea a distribuit gratuit medicamente pentru boalele infecțioase ale albinelor și a condus lucrările de tratament curativ și preventiv, în 2 stupine din Jud. Arad, în care s'a ivit Locca. Tot în legătură cu aceasta a făcut analize gratuite fagurilor atinși de Locca.

Societatea a distribuit cu preț redus materiale, unelte și mașini apicole, ca: faguri artificiali, mașini centrifugale pentru extras mierea, stupi sistematici, presă pentru faguri, măști, afumătoare, materiale pentru înșărmat fagurii în rame, manuale pentru apicultură, etc.

Societatea a înființat pentru demonstrațiuni și exemplificări două stupării model. Una în grădina Academiei de Teologie, iar alta la Școala de Industrie Casnică din Arad. La Școalele de mai sus s'au ținut și cursuri complete de apicultură, pentru a pregăti pe viitorii preoți, învățătorii și pe bunele gospodine, să poată fi luminători și îndrumători ai plugărimii noastre și sprijinatorii acțiunilor întreprinse de noi.

S'a înființat în buletinul Camerei de Agricultură a Circ. Arad «Pagina stuparului», în care se scriu articole de specialitate, se dau îndrumări și se conduce gratuit pentru cei interesați o rubrică a corespondenței apicole, în care fiecare membru poate face și anunțarea materialelor apicole ce are de vânzare sau cumpărare.

Societatea a continuat, în legătură cu Camera de Agricultură, lucrările de standardizare a stupilor, lucrări bazate pe observații și cercetări comparative, făcute în mai multe stupine demonstrative, cu felurite sisteme de stupi și diferite forme și mărimi de rame. După multe străduințe, s'a ajuns la concluzia, că cea mai bună ramă pentru stuparul nostru este cea care măsoară în interior 30/30 cm. Ca formă, s'a adoptat două feluri de stupi: 1. Pentru stuparii profesioniști stupul „Ideia de Arad” vertical — 2. Pentru stuparul plugar, care nu are cunoștințele necesare conducerea manipulării acestui stup, și nici timpul care-l reclamă unei stupine cu stupi din aceste sisteme, am recomandat stupul orizontal, pe care l-am numit „Long idea de Arad”.

Ambele sisteme, puse pe cântarul de observație, au dat tot atâta miere. Deosebirea între ele constă în aprecierea calitativă a produselor.

Societatea a înființat culturi comparative cu tot felul de plante melifere. Aceste culturi au drept scop recoltarea seminței, care va fi distribuită, parte gratuit iar parte cu preț redus, stuparilor membri ai societății.

Societatea a distribuit cu preț redus, de 15 lei pe kgr., o cantitate de 1800 kgr. zahăr, stuparilor cari erau amenințați ca să-și piardă coloniile de albine din cauza lipsei de hrană.

Societatea a organizat consultații apicole în fiecare zi de Marți și Joi. Aceste consultații se dau la sediul societății, oricărui stupar care are vre-o lămurire de cerut.

Societatea a obținut dela Ministerul Agriculturii și Domeniilor, o subvenție egală cu 50% din valoarea unei prese cu valsuri. Acest ajutor ar fi în valoare de 25.000 lei. Spre durerea noastră însă, suma a rămas până acum numai pe hârtie.

Cu toate aceste realizări, Societatea dispune de un activ în valoare de 38.000 lei, dintre cari 21.000 lei numerar.

Cu această ocazie, dl. Președinte al Societății noastre, ing. agr. insp. N. Popescu, a mulțumit Camerei de agricultură pentru sprijinul dat și a propus ca pe viitor să fie ales ca președinte de onoare al Societății, fiecare Președinte al Camerei de Agricultură secția Arad. Dsa propune în acest sens, ca președinte de onoare pe Dl. Dr. Iustin Marșieu, actualul președinte al camerei de agricultură secția agricolă Arad. Întreaga asistență a acceptat cu unanimitate.

Descărcarea gestiunii. După citirea bilanțului societății și a procesului verbal dresat cu ocazia încheierii anului financiar 1933, a urmat raportul comisiei de verificare, citit de dl. Cociuban Pascu, prin care se cerea adunării generale descărcarea gestiunii.

Adunarea generală a dat cu unanimitate de voturi descărcarea comitetului și comisiei de verificare.

Demisionarea comitetului. Când s'a adus acest

punct în discuție, Dl. Inv. Dijmărescu a cerut cuvântul. Dsa a arătat meritele actualului comitet și a accentuat, că numai menținerea lui și pe mai departe poate asigura progresul și dezvoltarea societății.

Pe de altă parte, Dsa arată că în Statutele societății, la art. 14, se spune că alegerea comitetului se face pe o durată de 5 ani. Ori actualul comitet nu are decât un an de funcționare.

În încheiere, Dsa propune menținerea și pe mai departe, fără o nouă alegere, a actualului comitet.

Adunarea generală primește cu unanimitate de voturi. Dl. președinte mulțumește adunării generale pentru încrederea acordată și asigură progresul societății și pe mai departe.

Modificarea Statutelor. Dl. Președinte cere modificarea art. 12 din statute, care spune că toți membri societății trebuie să aibă domiciliul în Jud. Arad. Dsa spune că intenționează să organizeze societatea pe trei județe, Arad, Bihor și Hunedoara. În intenția sa frumoasă, se lovește de acest articol, pe care îl propune modificării.

Cu unanimitate de voturi se hotărăște modificarea articolului 12, în sensul că pot fi membrii ai societății ori care stupari, indiferent de locul în care domiciliază.

Propuneri. S'a propus ținerea unui curs de apicultură în una din comunele situate în jurul Semlacului.

Dl. Președinte comunică, că a luat notă și că acest curs se va ține de îndată ce el va fi solicitat în scris.

2. Dl. Notar Ardeleanu propune, ca la viitoarea

întâlnire a stuparilor din Societate, să se intervină la CFR. să se acorde participanților o reducere de 50%. Astfel s'ar putea face posibilă participarea la adunare și a stuparilor cari sunt lipsiți de mijloace.

Adunarea ia act.

3. Dl. Inv. Popescu din Șiclău a cerut ca să se dea o mai mare importanță, punându-se în studiu cât mai rapid, problema înființării unei cooperative pentru valorizarea produselor.

Dl. Președinte răspunde, că această problemă va fi rezolvată în decursul acestui an.

Nemai fiind alte propuneri, Dl. Președinte a declarat ședința închisă și s'a trecut la partea doua a adunării, formată din conferințe de specialitate. Au vorbit:

1. Dl. Dr. Otto Seymann despre: „Standardizarea stupilor.”

2. Dl. George Saloș despre: „Valorizarea produselor.”

3. Dl. Ing. Agr. Popescu despre: „Impozitul pe albinărit.”

4. Dl. George Saloș despre: „Măsuri de luat contra boalelor contagioase ale albinelor.”

După terminarea conferințelor au luat cuvântul Dl. Ing. agr. V. Juncu, vicepreședinte al societății, arătând rostul și valoarea foloaselor ce avem noi de pe urma solidarizării și grupării în jurul societății noastre.

După aceasta Dl. Președinte declară ședința închisă, mulțumind încăodată stuparilor membri cari au participat la această adunare generală.

Societatea apicolă „Arădana”.

Apel

către stuparii din Județele Arad, Bihor și Hunedoara.

Societatea apicolă ARĂDANA, cu sediul în Arad, Str. Gh. Popa 4, etaj 1, roagă pe toți stuparii, cari doresc să se înscrie ca membri activi în societatea noastră, să ne trimită într'un plic mărci poștale în valoare de 20 Lei.

Imediat după primirea scrisoarei, noi le vom expedia o carte de membru și o chitanță pentru suma de 20 lei, care reprezintă costul cotizației pe durata unui an.

Direcțiunea.

Înștiințare.

Societatea apicolă ARĂDANA aduce la cunoștința stuparilor din Județele Arad, Bihor și Hunedoara, că pot întreba orice lucruri care sunt în legătură cu stupăritul și că pot înșina vânzările sau cumpărările

de materiale apicole în „Buletinul Camerei de Agricultură” *circumscripția Arad*. Toate aceste servicii se fac în mod gratuit.

Întrebări și răspunsuri.

Dlul Al Răduca Caporal-Alexa. Vă mulțumim pentru cuvintele călduroase. Am luat măsuri, ca Dv. vechi colaborator al Camerei, să primiți pe lângă Buletinul nostru și „Drumul nou”. Ce privește conferințele propuse, rugăm a vă adresa Camerei de Agricultură secția Arad, de unde veți primi deslușirile necesare.

Agricultorilor cari se interesează de pluguri. Camera de Agricultură Circumscripția Arad, a luat contactul cu fabrica Reșița, pentru încheierea unui angajament, relativ la toate cele trei județe. Am luat în plan ca în unele centre din județele Bihor și Hunedoara să se aranjeze demonstrații de arături cu tot felul de pluguri fabricate de Reșița.

După demonstrații vom aranja în așa fel distribuția, ca sâtenii prin bonul primit dela Secția Agricolă să-și poată ridica din depozitul fabricii, din sediul secției plugul de care are nevoie, plătiind prețul cu simțitoare reducere față de cele de pe plată.

Demonstrațiile vor fi publicate în Buletin la timpul său.

Agricultorilor cari se interesează de mașini de semănat.

Camera de Agricultură Circumscripția Arad, a luat contactul cu fabricile, pentru procurarea a unui număr de mașini mici și ușoare de semănat cu 13 rânduri, care le va putea distribui între sâtenii din Circumscripție pe un preț redus ca față de cel de pe plată.

Desbaterile nu au ajuns încă la sfârșit, deoarece întâmpinăm mari greutăți din cauza că este greu a le aduce în țară. Sperăm că ne va reuși a înlătura aceste piedici în care caz vom veni cu publicațiile noastre în Buletin.

Oferte:

La Ferma Statului Dohângia, Chișineu-Criș jud. Arad se află de vânzare 2500 kgr. rapiță pentru sămânță, pe prețul zilei.

Cei interesați sunt rugați a se adresa prin secția agricolă județeană către Firma Dohângia.

La crescătoria de iepuri Rud. Osvald, Cetatea Albă se află de vânzare iepuri de rasa Angora tineret de 6-7 săptămâni cu Lei 80.— per buc. și epuroaice pline și reproducători masculi cu 200 Lei per buc. ab loco crescătorie, inclusive certificatul necesar. Interesații sunt rugați ase adresa direct.

Aviz.

agricultorilor din jud. Bihor.

Camera de agricultură Secția Oradea, are de vânzare în depozitul ei

4 buc. triere marca Heid No. 1 cu Lei 14500.—

3 „ „ „ „ No. 2 cu Lei 17650.—

din care preț cumpărătorii primesc o reducere de 50% din partea Ministerului. Cei ce doresc să cumpere sunt rugați să se prezinte la Secția Oradea.

FOARTE IMPORTANT!

Agricultori!

Mai jos publicăm conținutul scrisorii Cooperativei Agricole regionale Aradul, Arad, Str. Cloșca 1. în chestiunea cumpărării grâului, sosită nouă după încheierea Buletinului: No. 357 17 Iulie 1934.

Onorată

Camera de Agricultură Circumscripția

Arad.

Cu onoare Vă cuminicăm în baza scrisoarei Centralei Cooperative de Import-Export București din 7 Iulie a. c. cu Nr. 3874, că cooperativa noastră este încredințată a cumpăra grâu dela mici producători din jud. Arad per. maja metrică cu greutatea de 75 Kg. Hl. cu 5%, corpuri streine cu prețul de 435 Lei, iar după calitate mai bună cu prețuri majorate și anume greutatea de 81 Hl. cu 1%, c. streine cu prețul de 475 Lei maja metrică.

Vă rugăm binevoiți a dispune ca organele D-Vstre. să publice între agricultorii din județ, încredințarea ce ni s'a dat ca mai sus cu privire la cumpărarea grâului.

Cu toată stima:

A R A D U L

COOPERATIVA AGRICOLĂ REGIONALĂ
ARAD.

ss. Putici

N R. Ne-am interesat dacă încredințarea Cooperativei sună și pentru alte județe. Ni-s'a comunicat că numai dela agricultori mici din județul Arad pot cumpăra. Agricultorii din alte județe să-se adreseze Cooperativelor lor, cari cu siguranță vor fi primind asemenea încredințări.